

Arrest

nr. 298 786 van 15 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. AMANY loco advocaat B. LOOS en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 3 juli 2021, dient op 5 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 4 november 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 28 november 2022.

1.3. Op 22 december 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die aangetekend wordt verstuurd op 23 december 2022 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen bezit je de Afghaanse nationaliteit en ben je Pashtoun en soennitisch moslim. Je werd geboren in het jaar 2005 in het dorp Aminabad gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman. Nog voor je geboorte, in de jaren 1990 en begin jaren 2000, werkte je vader voor het International Rescue Committee (IRC) als een allround assistent in het hoofdkantoor in Kabul. In 2004 ging hij aan de slag bij het United Nations Development Programme (UNDP), hetgeen hij deed tot maart 2012. Hij werkte er onder meer als bewaker en chauffeur voor het regionale kantoor in de stad Jalalabad. Nadien opende je vader een eigen voedingswinkel in jullie dorp, waar hij samen met je oudste broer A. (CG: 16/11821, OV: 8.203.097) in werkte. Zelf ging je naar school vanaf je zeven jaar oud was, wat je deed tot drie of vier weken voor je vertrek uit Afghanistan. Daarnaast ging je ook naar de madrassa, waarmee je eveneens stopte kort nadat je niet meer naar school ging.

In 2014, ongeveer een jaar nadat je vader zijn winkel opende, moest je broer A. Afghanistan verlaten omdat hij bedreigd werd door de taliban. Hij kreeg deze bedreigingen enerzijds omwille van het voormalige werk van jullie vader, maar ook omdat hij boodschappen verkocht aan een controlepost van de Afghaanse autoriteiten. De nacht nadat je broer vertrok voerde de taliban een raid uit op jullie huis en namen ze je vader mee. Sindsdien hebben jullie geen nieuws over jullie vader. Op 27 januari 2016 diende je broer A. een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielautoriteiten. Op 15 maart 2018 kreeg hij de subsidiaire beschermingsstatus toegekend wegens de toenmalige mate en ernst van het willekeurige geweld in jullie regio van herkomst (district Qarghayi, provincie Laghman). Aan zijn asielmotieven of problemen met de taliban werd geen geloof gehecht.

Na het vertrek van je broer en de verdwijning van je vader bleef de winkel een tijd gesloten. Toen het spaargeld van de winkel echter opgebruikt was besloten jij en je andere oudere broer, H., de winkel te heropenen. In de periode dat de winkel gesloten was hadden jullie immers geen problemen ervaren met de taliban, en jullie dachten dat de situatie opnieuw normaal was. Enkele weken voor je vertrek uit Afghanistan kwam de taliban op een avond naar de winkel terwijl jij en je broer beiden aanwezig waren. Ze zeiden dat ze jullie vader doodden, dat jullie broer (A.) naar Europa ging en een apostaat is, en dat jullie hen moesten helpen. Zo niet dreigden ze er eveneens mee om jullie te doden. Jij en je broer H. antwoordden "ja", wat ook "oké" kon betekenen, waarna deze taliban niets meer zeiden en weggingen. Twee of drie weken later kwam de taliban opnieuw naar jullie winkel tijdens de avond terwijl jij en je broer H. allebei aanwezig waren. Deze keer sloegen ze jullie en vroegen ze waarom jullie hen niet hadden geholpen zoals de eerste keer hadden gevraagd. Jullie zeiden opnieuw "oké, ja", waarna deze taliban niets meer zeiden en weggingen. Twee weken later vond jullie moeder een brief van de taliban voor jullie huis. In deze brief schreven ze dat jullie vader voor de regering werkte, jullie broer naar het buitenland ging en een apostaat is, en herhaalden ze dat jullie hun moesten helpen, zo niet zouden ze jullie doden. Hierop zei je moeder meteen dat jij en je broer het land moesten verlaten, en gingen jullie niet meer werken in de winkel. Ook verwittigde je moeder je schoonbroer (de man van je zus Soheila) en vroeg ze hem om de kosten voor jullie reis voor te schieten. Ongeveer vijf dagen of een week nadat jullie de brief ontvingen vertrokken jij en je broer H. samen uit jullie dorp door middel van publiek transport. Jullie gingen eerst per auto naar Kabul, en vervolgens per bus tot in Nimroz. Daar staken jullie (illegaal) de grens met Pakistan over, en nadien de grens met Iran. Nadat jullie net Iran waren binnengekomen raakten jij en je broer elkaar echter kwijt omdat jullie in andere voertuigen gezet werden en de auto waarin hij zat tegengehouden werd door de politie. Hierna reisde jij verder via Turkije, Bulgarije, Servië, Roemenië tot in Oostenrijk. Daar nam je contact op met je broer A. en vroeg je hem waar hij was. Toen hij je vertelde dat hij in België was reisde je verder via Zwitserland en Frankrijk tot in België. Na een reis van in totaal ongeveer drie à vier maanden kwam je hier aan en diende je de volgende ochtend, op 5 juli 2021, je verzoek om internationale bescherming in.

Je broer H. werd na zijn arrestatie door de Iraanse politie teruggestuurd naar Afghanistan en keerde terug naar jullie dorp. Hij leeft er momenteel ondergedoken en verlaat jullie huis 's ochtends en komt pas 's avonds weer terug.

Ter ondersteuning van je verzoek legde je je originele taskara of Afghaanse identiteitsbewijs en je originele vaccinatiekaart neer. Daarnaast bezorgde je ook foto's of kopieën van de volgende documenten: drie familiefoto's, een foto van jezelf bij een graftombe in je regio van herkomst, de huwelijksakte van je ouders inclusief vertaling, je schoolrapporten van de vierde en vijfde klas inclusief vertaling, de Belgische

verblijfstitel van je broer A., diverse documenten aangaande je vaders tewerkstellingen bij IRC en UNDP, een vertaling van je vaccinatiekaart, vier foto's met vrienden en vriendinnen hier in België en enkele loonbrieven van je studentenwerk in een restaurant hier in België.

In geval van terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te zullen worden wegens de problemen die je had met de taliban, de voormalige tewerkstellingen van je vader, het verblijf van je oudste broer in Europa, of wegens je huidige activiteiten in België. Je werkt immers in een restaurant waar alcohol en varkensvlees verkocht wordt en hebt contacten met meisjes en vrouwen. Ook vrees je dat de taliban je gsm zou controleren, je foto's zou bekijken en je als een bekeerling of ongelovige zullen beschouwen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Ten tweede dient te worden vastgesteld dat op basis van jouw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Je stelt dat jij een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat jij de zoon bent van iemand die werkte voor het International Rescue Committee (IRC) en het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties (United Nations Development Programme, UNDP). Uit de beschikbare informatie (https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2022>) blijkt echter dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle humanitair of gezondheidspersoneel te maken krijgt met vervolging. Het is bijgevolg aan jou om specifieke redenen aan te brengen waarom jij, bovendien louter als 'familielid van', wel een nood aan bescherming zou dienen te koesteren. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict, betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban, ... Een vrees voor vervolging louter omdat jouw vader in het verleden als allround assistent voor IRC en als bewaker en chauffeur voor UNDP werkte, is bijgevolg niet aannemelijk. Daarenboven dient hierbij opgemerkt worden dat jouw vader in de jaren 1990 en begin jaren 2000 voor IRC werkte, nog voor jij zelf geboren was (CGVS p.10). Nadien werkte hij vanaf 2004 tot 2012 voor UNDP (CGVS p.11), wat wil zeggen dat hij hiermee stopte toen jij slechts zeven jaar oud was. Dat jij vervolging zou riskeren voor een job die je vader nog voor je geboorte en in je kindertijd heeft gedaan, is bijzonder twijfelachtig. Daarbij was je vader allround assistent, bewaker en chauffeur, en bekleedde hij aldus geen dermate hoge positie(s) die hier anders over zouden doen denken.

Voorts maak je niet aannemelijk dat jouw vader, louter omdat hij werkte voor IRC en UNDCP, werd vervolgd. Je verklaart dat je vader in 2014, twee jaar na de stopzetting van zijn laatste functie bij UNDP, door de taliban werd gearresteerd en dat jullie sindsdien geen nieuws meer over hem hebben (CGVS p.12). Rekening houdend met de aanwezige informatie, die geen situatie schetst waarin personen met

het profiel van jouw vader vervolgd worden, kan hieraan weinig geloof worden gehecht. Daarbij verliet je oudere broer A. vlak voor de arrestatie van jullie vader het dorp, en vervolgens ook Afghanistan, omdat hij eveneens problemen zou gehad met de taliban. Je verklaarde hierover dat hij Afghanistan verliet om dezelfde reden als jij (CGVS p.14), en dat hij bedreigd werd wegens het voormalige werk van jullie vader alsook omdat hij boodschappen verkocht aan de Afghaanse autoriteiten (CGVS p.19). De problemen en asielmotieven van je broer werden echter ongeloofwaardig bevonden waardoor hem de vluchtelingenstatus werd geweigerd.

Wat jouw eigen situatie betreft kan nog worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. In casu zijn er echter geen dergelijke, geloofwaardige, elementen voor handen. Het loutere feit dat je een familielid bent van een voormalige medewerker van IRC en UNDP, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft (gehad) met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Het is aldus aan jou om aan te tonen dat jij vervolging zou dienen te vrezen. Je haalt echter ook geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van jezelf of jouw familie in de periode die volgde op de verklaarde arrestatie van je vader en het vertrek van je oudste broer A. in 2014. Zo stelde je dat de winkel van je vader hierna een tijd gesloten bleef en dat jij en je familie in die periode geen enkele problemen ondervonden (CGVS p.20). Wanneer het spaargeld van de winkel opgebruikt was besloten jij en je tweede oudste broer H. bijgevolg de winkel te heropen omdat jullie dachten dat de situatie weer normaal was (CGVS p.19). Gevraagd hoe lang de winkel gesloten was kon je hier echter geen antwoord op geven (CGVS p.19). Wanneer jij en je broer de winkel heropenden kon je evenmin concreet in de tijd plaatsen (CGVS p.19), net zoals hoe lang na de heropening jullie problemen begonnen te krijgen (CGVS p.20). Ook je verklaringen over wat er precies gebeurde kunnen niet overtuigen. Dat de taliban jou en je broer H. benaderden in de winkel met de boodschap dat ze jullie vader doodden, dat jullie broer (A.) naar Europa ging en een apostaat is en jullie hen bijgevolg moesten helpen (CGVS p.20) is immers niet geloofwaardig. Dat ze jullie daarbij ook nog eens met de dood bedreigden in geval van weigering (CGVS p.20), plaatst alleen maar meer vraagtekens hiernaast. Het is immers bijzonder onlogisch (en onaannemelijk) dat de taliban samenwerking zou eisen van personen wiens vader ze eerder arresteerden wegens zijn voormalige werk 'voor de Amerikanen' en wiens vader en broer tegelijkertijd beschuldigd werden van apostasie (CGVS p.12). Dat ze hierbij ook nog eens expliciet zouden vermelden dat jullie vader effectief vermoordden (CGVS p.20), houdt al helemaal geen steek daar je na de aankondiging van een moord op een naast familielid überhaupt nog weinig (vlotte) samenwerking kan verwachten. Wanneer je bovendien gevraagd werd wat jij en je broer hierop antwoordden, verklaarde je in eerste instantie dat jullie niets antwoordden en stil waren, om dit vervolgens aan te passen naar de verklaring dat jullie "ja" zeiden, wat ook "oké" kon betekenen (CGVS p.20), en waren je verklaringen met andere woorden inconsistent. Ook het gegeven dat de taliban niets meer deden en gewoon weggingen toen ze de eerste maal met die boodschap kwamen en jij en je broer "ja" of "oké" zouden hebben geantwoord (CGVS p.20), is behoorlijk bedenkelijk. Indien ze jou en je broer werkelijk wilden rekruteren, hadden ze jullie met andere woorden op dat ogenblik eenvoudigweg mee kunnen nemen. De reden waarom ze dit niet deden is geheel onduidelijk en ondermijnt de authenticiteit van je relaas alleen maar verder.

Voorts verklaarde je dat de taliban ongeveer twee of drie weken later een tweede maal naar jullie winkel kwamen, vroegen waarom jullie hen niet hielpen zoals ze eerder hadden gevraagd en jullie ook sloegen (CGVS p.21). Dat jullie opnieuw "oké" of "ja" zeiden en deze taliban op hun beurt wederom niets meer zeiden en gewoon weggingen (CGVS p.21), kan moeilijk ernstig worden genomen. Het CGVS ziet immers niet in om welke reden deze taliban jullie ook deze tweede maal niet gewoon meenamen indien ze jullie absoluut wilden rekruteren, en zelf gaf je ook geen verklaring hiervoor. Daarenboven, wanneer je gevraagd werd of jij of je broer iemand inlichtten over deze incidenten, stelde je dat jullie meteen jullie moeder informeerden (CGVS p.22). Het is echter opmerkelijk dat jullie ondanks deze twee persoonlijke bezoeken van (en bedreigingen door) de taliban, alsook het feit dat jullie moeder meteen op de hoogte was, jullie werk in de winkel wel gewoon verderzetten (CGVS p.22-23). Dat jullie moeder wel bezorgd was maar tegelijkertijd tegen jullie zei dat jullie zich geen zorgen moesten maken 'omdat God goeddaardig is' (CGVS p.22), kan in deze context niet overtuigen. Zoals je zelf immers aangaf had je moeder – althans volgens jouw verklaringen – reeds jullie vader verloren aan de taliban en was je oudste broer A. reeds moeten vluchten wegens problemen met diezelfde taliban (CGVS p.18). Dat jullie desondanks het werk in de winkel gewoon verderzetten en dat jullie moeder pas na de brief van de taliban besloot dat jullie (eveneens) het land moesten verlaten (CGVS p.22), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Daarbij verklaarde je dat deze brief ongeveer twee weken na het tweede bezoek van de taliban aan jullie winkel werd afgeleverd bij jullie thuis (CGVS p.22), en kan wederom niet worden ingezien om welke reden de taliban opnieuw twee weken zou wachten met een volgende bedreiging indien ze er werkelijk op uit waren om jullie te rekruteren. Ook stelde je dat je moeder na het ontvangen van deze brief jullie schoonbroer hierover informeerde, die jullie op zijn beurt geld leende om het land te verlaten. Wanneer je gevraagd werd naar de tijd tussen het aantreffen van de brief en het informeren van je schoonbroer, kon je hier echter vreemd genoeg niet op antwoorden. Zo stelde je dat je moeder hem 'misschien' informeerde op de dag dat ze de brief vond, maar het niet precies te weten (CGVS p.22). Nochtans ging je moeder persoonlijk naar zijn huis en stopten jij en je broer H. met werken in de winkel nadat jullie de brief kregen (CGVS p.22-23), waardoor het enigszins vreemd is dat je er geen idee meer van hebt wanneer je moeder je schoonbroer juist opzocht. Nog merkwaardiger is echter het gegeven dat je ook geen concreet antwoord kon geven op de vraag wat er met de winkel gebeurde. In eerste instantie stelde je immers niet op de hoogte te zijn, en dat je schoonbroer de winkel misschien verkocht, om vervolgens te herhalen dat jullie de winkel huurden (CGVS p.23). Of de winkel op dit ogenblik nog open is wist je evenmin en vroeg je kennelijk ook niet aan je moeder (CGVS p.23). Even later gaf je dan weer spontaan aan dat de winkel niet jullie eigendom was en dat de eigenaar het gekregen of gekocht zou moeten hebben (CGVS p.23), maar was je evenmin zeker hiervan.

Verder valt het op dat je niet wist hoeveel je schoonbroer voor de reis van jezelf en je broer betaalde (CGVS p.23), hoewel je uitdrukkelijk stelde dat hij jullie dit geld leende (CGVS p.22) en er dus een terugbetaling aan verbonden moet zijn. Dat je niet zou weten welke schuld je familie heeft uitstaan bij je schoonbroer ondermijnt de geloofwaardigheid van je asielmotieven evenzeer. Voorts kan ook de bewering dat de taliban wist dat je broer (A.) in Europa is (CGVS p.20) niet aangenomen worden. Op de vraag hoe de taliban dit wist antwoordde je immers dat jouw broer het dorp verliet en 'waar hij ook naartoe ging, de taliban zou denken dat hij in Europa is' (CGVS p.29). Het feit dat je broer in Europa is was echter niet algemeen geweten in het dorp, maar enkel bij jullie eigen familieleden (CGVS p.29). Gevraagd of je deze familieleden dan ook vertelde over jouw problemen met de taliban, gezien dit immers samenhangt met het vertrek van je broer naar Europa, zei je dan weer dat je dit niet deed 'omdat je bang was van de taliban' (CGVS p.29), hetgeen echter weinig steek houdt.

Bijkomend kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden naast je verklaringen over je reisweg, het gegeven dat je je broer H. in Iran kwijtraakte en de huidige situatie van je familie. Zo stelde je dat je Afghanistan in 2021 verliet maar had je verder geen enkele meer concrete en doorleefde herinneringen aan de periode van het jaar waarin je vertrok (CGVS p.4-5). Ook herinnerde je je niet via welke plaatsen of regio's in Afghanistan je reisde om tot aan de grens in Nimroz geraken, en kon je enkel aangeven dat je eerst per auto naar Kabul ging en dan per bus naar Nimroz. Je wist niet hoe lang de reis vanuit jouw dorp tot Kabul duurde, en enkel dat de reis van Kabul naar Nimroz ongeveer één nacht duurde (CGVS p.24). Gevraagd wat je deed nadat je van je broer gescheiden raakte in Iran antwoordde je louter dat je niets kon doen (CGVS p.25), hetgeen een weinig doorleefde indruk geeft. Nog opmerkelijk is echter de verklaring dat je na aankomst in Oostenrijk contact opnam met je oudste broer A., die Afghanistan volgens jou reeds in 2014 verliet, en destijds pas te weten zou zijn gekomen dat hij in België verbleef (CGVS p.26-27). Nochtans hadden jij en je familie contact met je broer A. toen jij nog in Afghanistan was en hij reeds in België was (CGVS p.27), en is het dan ook zeer ongeloofwaardig dat je niet zou geweten hebben waar of in welk land hij precies was. De uitleg dat hij dit wel aan jullie moeder vertelde maar niet aan jou of je andere broer, en dat jullie slechts kort met hem konden spreken via de telefoon van een neef (CGVS p.27), is hierbij allesbehalve aannemelijk. Je moeder kon dit achteraf immers wel aan jou en je andere broer vertellen, of jullie hadden het haar steeds kunnen vragen. Dat de plaats waar jullie oudste broer, die het land – althans volgens jouw verklaringen – eerder was moeten ontvluchten wegens problemen met de taliban, gedurende de vijf jaren tussen 2016 (het ogenblik dat hij zijn verzoek om internationale bescherming indiende in België) en 2021 (het ogenblik van je eigen vertrek) nooit onderwerp van gesprek was bij je thuis doet wederom afbreuk aan de authenticiteit van je problemen en verklaringen. Daarnaast kunnen ook je uitspraken over de huidige situatie van je familie niet geloofwaardig worden geacht. Zo zei je immers enerzijds dat vrouwen hun huizen nu niet mogen verlaten maar dat je moeder of zus naar buiten moeten om boodschappen te doen gezien er geen mannelijk familielid is in het huis (CGVS p.27-28). Gevraagd of je familie na je vertrek nog problemen heeft gekend met de taliban, stelde je vervolgens vreemd genoeg dat de vrouwen thuisblijven en dat ze soms andere mensen zouden smeken om boodschappen voor hen te doen (CGVS p.28).

Het meest frappant is echter de bewering dat je broer H. terugkeerde naar het dorp (CGVS p.28) nadat hij vanuit Iran werd gedeporteerd (CGVS p.25), en dat hij daar 'in het geheim rondhangt' en 'verstopt leeft'

(CGVS p.28). Waar hij zich precies verstopt weet je echter niet, en het feit dat hij nog geen problemen heeft gehad sinds zijn terugkeer wijt je aan het gegeven dat de taliban hem nog niet heeft gevangen (CGVS p.28). Het is echter erg ongeloofwaardig dat je broer, indien hij een werkelijke vrees voor de taliban diende te koesteren, na deportatie vanuit Iran zou terugkeren naar jullie dorp om er 'ondergedoken' te leven, zeker gezien jullie verschillende ooms en tantes hadden in andere dorpen met wie jullie naar eigen zeggen een goeie relatie hadden (CGVS p.16). Het valt bovendien op dat je niet meer met deze broer gesproken hebt na zijn terugkeer (CGVS p.28), hoewel je verklaarde dat je één keer per maand of om de drie weken wel contact hebt met je moeder (CGVS p.6). Dat je moeder je ook niet meer zou zeggen dan dat hij 's nachts thuiskomt en het huis 's ochtends weer verlaat (CGVS p.28) kan evenmin overtuigen. Hierbij kan eerst en vooral opgemerkt worden dat het weinig logisch is dat je broer heen en weer zou gaan naar jullie huis, daar dit zijn zichtbaarheid en het risico om gevat te worden door de taliban in feite alleen maar vergroot. Daarenboven gaf je zelf aan dat de taliban aanwezig waren in jouw dorp en met name gedurende de nacht 'van de berg naar beneden kwamen' (CGVS p.5), wat het niet aannemelijk maakt dat je broer er net voor zou kiezen om de nacht thuis te spenderen. Wat er ook van zij, sinds augustus 2021, kort na jouw aankomst en verzoek om internationale bescherming in België, nam de taliban de macht volledig over in Afghanistan. Dat jouw broer er desondanks in zou slagen om verstopt of ondergedoken te leven, waarbij hij wel elke nacht weer naar huis keert, is bijzonder onwaarschijnlijk. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige situatie en/of verblijfplaats van zowel je vader als je broer H., alsook je moeder en nog ongehuwde zus die bij haar woont, toon je de problematische situatie waarin zij zich volgens jou zouden bevinden niet aan. Evenmin haal je geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat jouw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd vanwege het voormalige werk van je vader, noch toon je aan dat jij in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden. Los daarvan kan nog opgemerkt worden dat er bij de registratie van je verzoek om internationale bescherming, waarbij eveneens naar je motieven voor je migratie naar België werd gevraagd, genoteerd werd dat jij verklaarde dat je vader als ingenieur werkte en ongeveer vijf jaar geleden vermoord (zie fiche Niet Begeleide Minderjarige Vreemdeling d.d.05.07.2021 p.3). Wanneer je op het CGVS gevraagd werd of je vader ook als ingenieur werkte ontkende je dit echter, en stelde je dat dit een fout genoteerd werd bij je registratie (CGVS p.11-12).

Voor de volledigheid dient nog gewezen te worden op het feit dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, de **EUAA Country Guidance** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en het EUAA-rapport **Afghanistan**.

Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Je slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde je bij de taliban te laten aansluiten. Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten en dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban, hetgeen bijzonder afwijkt van de manier waarop de taliban jou en je broer H. zou hebben willen rekruteren.

De bijkomstige verklaring dat je vreest gedood te worden in Afghanistan omwille van bepaalde activiteiten hier in België die niet aanvaardbaar zijn voor de taliban, kan evenmin overtuigen. Zo verwees je onder meer naar je studentenwerk hier in België, met name in een restaurant waar ze alcohol en 'haram vlees' serveren, en het feit dat je hier contact hebt met meisjes en vrouwen (CGVS p.29). Dat de taliban jouw mobiele telefoon van je zou afnemen in geval van terugkeer naar Afghanistan, je foto's zou zien en je ervan zou beschuldigen een bekeerling of ongelovige te zijn (CGVS p.29, 30) is echter niet meer dan een

blote bewering die je op geen enkele wijze staaft of fundeert. Verder breng je geen enkel concreet element bij waaruit blijkt dat je dermate verwesterd zou zijn dat je omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt ingeval van terugkeer naar Afghanistan. Ook toon je niet aan dat je bij een terugkeer naar jouw land van herkomst niet zou kunnen aanpassen aan de aldaar geldende gewoonten, normen en levenswijze. Je verliet Afghanistan immers rond maart 2021 en verblijft sinds juli 2021, op dit ogenblik zo'n anderhalf jaar, in België. Je spendeerde met andere woorden je eerste zestien levensjaren in Afghanistan wat wil zeggen dat je opgegroeid en gevormd bent binnen de Afghaanse tradities en cultuur. Bijkomend kan opgemerkt worden dat het Vluchtelingenverdrag niet inhoudt dat een in het gastland door louter tijdsverloop ontwikkelde 'westerse' levensstijl zonder meer aanleiding geeft tot de verlening van internationale bescherming. Het gegeven dat men in zijn land van herkomst niet op dezelfde of vergelijkbare manier kan leven en/of dat bijvoorbeeld vrouwenrechten niet op dezelfde manier verzekerd zijn als in het gastland, is op zich onvoldoende om als vluchteling te worden erkend. Het overnemen van een aantal uiterlijke kenmerken van een westerse levensstijl staat immers niet automatisch gelijk met een politieke of godsdienstige overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep omdat het niet steeds gaat om kenmerken die zo fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van de vreemdeling, dat niet zou mogen worden verlangd dat hij deze laat varen. Van een vreemdeling die bepaalde aspecten van een westerse levensstijl heeft overgenomen, mag worden gevraagd dat deze zich bij terugkeer naar haar land van herkomst aanpast aan de daar geldende normen en waarden. Het komt bijgevolg aan de verzoeker om internationale bescherming toe om aannemelijk te maken dat de verwestering dermate fundamenteel is dat men niet redelijkerwijs van hem kan verlangen dat hij zich hiervan distantieert, hetgeen in casu echter niet het geval is.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat je een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet jou zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De documenten die je voorlegde ter ondersteuning van je verzoek kunnen de appreciatie wat betreft je nood aan internationale bescherming niet wijzigen. Je taskara of Afghaanse identiteitsbewijs, vaccinatiekaart, familiefoto's, foto van jezelf bij een lokale graftombe, huwelijksakte van je ouders en schoolrapporten kunnen immers hooguit je identiteit, nationaliteit en eventueel regio van herkomst bevestigen, maar tonen de door jouw verklaarde problemen met de taliban niet aan. Hetzelfde geldt voor de documenten van IRC en UNDP van je vader die enkel zijn voormalige tewerkstellingen daar kunnen bevestigen, maar evenmin enig bewijs vormen voor de door jouw aangehaalde gebeurtenissen en asielmotieven. Het enige document dat rechtstreeks gelinkt is aan jouw beweerdde problemen met de taliban is de dreigbrief die je verklaarde ontvangen te hebben kort voor je vertrek uit Afghanistan, en die echter vreemd genoeg verloren gegaan zou zijn (CGVS p.28). Dat je de brief niet meenam toen je thuis vertrok is begrijpelijk, maar dat hij zomaar verloren ging en jullie er ook geen foto of kopie van maakten (CGVS p.28), is minstens opmerkelijk. Bijkomend dient nog te worden vermeld dat de bewijswaarde en betrouwbaarheid van Afghaanse documenten hoe dan ook relatief is, daar zij makkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, kunnen verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten kunnen vaak niet van echte worden onderscheiden, ook niet na onderzoek door gedegen experts. Dit blijkt uit objectieve informatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Afghaanse documenten hebben daarom een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas. Documenten kunnen enkel een bevestigende aanvulling vormen op een geloofwaardig asielrelaas, hetgeen in casu niet het geval is. De foto's van jezelf met vrienden en vriendinnen hier in België, alsook je loonbrieven van je studentenwerk, tonen op hun beurt een zekere mate van integratie in België aan, hetgeen echter niet van belang is bij het beoordelen van een verzoek om internationale bescherming. Dit zijn elementen die mogelijks aangevoerd kunnen worden in andere procedures, maar volstaan niet om je louter op basis hiervan de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en

opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal

burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de

stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Qarghayi district, Laghman provincie, Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden

aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name

een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar

België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft middels haar nota van 20 februari 2023 de Raad verzocht om de zaak met rolnummer RvV 287 609 / IV te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Verzoeker heeft de Raad echter op 9 maart 2023 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

3. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 1, 12° en 48/3 t.e.m. artikel 48/6 en artikel 57/1, §4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 *juncto* 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 10 lid 3, b) en artikel 25.6 van de Procedurerichtlijn, van de artikelen 4.3 c) en 20 lid 3 van de Kwalificatierichtlijn, van de artikelen 18 en 24.2 van het Handvest van de Grondrechten van de Unie, van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker gaat vooreerst uitgebreid in op het belang van het kind, waarbij hij aanstipt dat het niet enkel de geloofwaardigheid is die soepeler moet beoordeeld worden maar dat het hoger belang van het kind en het IVRK bovendien essentieel zijn in de beoordeling van de nood aan bescherming en de kwalificatie van handelingen als vervolging en/of ernstige schade. Hij wijst erop dat de inschatting van het risico op een leeftijd sensitieve wijze dient te verlopen en dat de commissaris-generaal een lagere bewijslast dient te hanteren nu hij slechts vijftien jaar oud was.

Vervolgens zet verzoeker zijn vrees uiteen, waarbij hij in een eerste onderdeel ingaat op het werk van zijn vader bij een humanitaire organisatie en uiteenzet dat uit het rapport van augustus 2022 van de EUAA blijkt dat humanitaire hulpverleners menigmaal in het vizier kwamen van de taliban en dat humanitaire hulpverleners in de periode vanaf de machtsovername tot juni-juli 2022 zowel slachtoffer werden van zware aanvallen alsook geviséerd werden door de taliban en andere gewapende groepen. Hij vervolgt dat bovenstaande landeninformatie toegepast op zijn situatie een zorgwekkend resultaat geeft nu zijn vader werkte bij het *International Rescue Committee* (IRC). Wegens de grote aanwezigheid van de internationale ngo in Afghanistan en de toename van de Afghaanse medewerkers, waarvan bij de helft Afghaanse vrouwen, komt de IRC ongetwijfeld onder de aandacht van de taliban. Hij stelt dat het IRC als ngo voldoet aan de risicobepalende factor uit het rapport van de EUAA van april 2022. Hij vervolgt dat de UNDP, waarvoor zijn vader ook werkzaam was, zich tegen het talibanbeleid verzet en op deze manier

negatief onder de aandacht komt, waardoor de medewerkers het risico lopen omwille van de aard van de activiteiten in die ngo. Bovendien vallen beide internationale organisaties niet enkel in het vizier van de taliban, maar eveneens in die van ISKP die humanitaire hulpverleners, waaronder ngo's, beschouwt als doelwitten omwille van hun banden met buitenlandse organisaties. Hierbij voegt hij toe dat hij afkomstig is van het Qarghayi district, waar ISKP aanwezig is. Omwille van voorgaande meent hij extra zichtbaar te zullen zijn bij terugkeer naar Afghanistan wegens het werk van zijn vader en negatief in de kijker lopen als zoon van een voormalige lid van een internationale humanitaire organisatie. Uit het feit dat hij in het verleden niet het slachtoffer werd van eerdere vervolging omwille van zijn profiel, kan men geen conclusies trekken voor de toekomst. De situatie in Afghanistan is immers fundamenteel veranderd na verzoekers vertrek uit Afghanistan, toen de taliban de macht overnam in augustus 2021.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op zijn vrees voor vervolging en ernstige schade als terugkeerder uit het Westen. Hij gaat uitgebreid in op de samenwerkingsplicht en stipt in essentie aan dat van hem niet verwacht kan worden aan te geven over hoe hij veranderd is qua mentaliteit en denken over zaken die voor de taliban cruciaal zijn. Hij meent dat de commissaris-generaal in de mogelijkheid is om dit risico te onderzoeken door vraagstelling. Hij kaart aan dat zijn raadsman de commissaris-generaal middels een schrijven van 9 november 2022 op de hoogte heeft gebracht van de foutieve wijze waarop ze gebrekkige informatie vergaart met betrekking tot de veiligheidssituatie in Afghanistan. Verzoeker bekritiseert vervolgens uitvoerig de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie, waarbij hij in essentie aanvoert dat er sprake is van een algemeen gebrek aan informatie en onder rapportering. Hij benadrukt vervolgens dat het niet gaat om reële verwestering of verwestering op zicht, maar eerder om een verblijf in Europa dat wordt aanzien als het zich onttrekken aan de taliban. Hij gaat vervolgens in op het talibanbestuur, waarbij hij onder meer aanstipt dat de taliban besturen door middel van lijfstraffen, inclusief executies, extreme repressie van godsdienst, vrije meningsuiting en onderwijs. Hij bespreekt onder meer het arrest *Sufi en Elmi* van het EHRM en stelt zich de vraag of ook maar enigszins van hem verwacht kan worden om bij terugkeer 'het spel te spelen'. Hij vervolgt dat de Raad dient vast te stellen dat er indicaties zijn van een zeer alarmerende mensenrechtentoestand in Afghanistan en dat er door de geslotenheid van het land in kwestie en de gevaren voor wie erover rapporteert weinig tot geen pertinente informatie voorhanden is die toelaat het risico bij terugkeer in te schatten, en er dus een schending van artikel 3 van het EVRM zou zijn bij de weigering van bescherming.

Hij stelt te vrezen voor vervolging omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep en omwille van een toegedichte politieke en religieuze overtuiging. Daarnaast stelt hij dat terugkeerders uit Europa niet enkel een gevaar voor mishandeling en rechtstreekse vervolging lopen op basis van hun gepercipieerde 'verwestering', maar ook riskeren blootgesteld te worden aan stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting. Er zijn volgens hem serieuze indicaties dat hij als terugkeerder uit het Westen heden, nu de taliban het volledige grondgebied controleert en gelet op de huidige socio-economische situatie, zou worden uitgesloten van enige hulp, bijstand en onderdak. Hij zou hiertegen geen enkele bescherming van de taliban zal krijgen, en dit eveneens op grond van zijn hoedanigheid als terugkeerder.

Vervolgens gaat verzoeker in op de risico verhogende parameters voor terugkeerders uit het Westen waarbij hij verwijst naar EUAA. Hij legt uit dat hij 15 jaar was toen hij Afghanistan verliet en als 16-jarige in Europa is aangekomen. Zijn regio van herkomst is gelegen in Laghman provincie, waar conflicten tussen taliban en NRF plaatsvonden en er tevens conflicten tussen de taliban en IS aanwezig zijn. Hij verblijft bijna twee jaar in Europa gedurende zijn vormende jaren, waardoor zijn voeling met de Afghaanse samenleving is afgenomen. Bovendien is hij familie van een personeelslid van een internationale organisatie en blijkt uit een EUAA rapport dat ngo-medewerkers kunnen blootgesteld worden aan ernstige daden van vervolging. Voorts gaat hij in op zijn gewoontes in België en stipt hij aan dat hij zich hier snel heeft aangepast aan de westerse cultuur, hij begonnen is na zijn aankomst met OKAN onderwijs en in huidig schooljaar les volgt aan het meertalig Atheneum te Woluwe. Naast zijn schooluren heeft verzoeker een studentenjob als keukenhulp in het restaurant Sumac305, van de horecagroep Dos Gringos, gelegen aan de Kunstberg in Brussel. Dit restaurant serveert alcohol en niet-halal vlees en hij helpt de maaltijden te bereiden en vertoont geen bezwaar tegen het feit dat het vlees niet volgens het geloof in Afghanistan wordt verwerkt, wat wordt bevestigd in de verklaring van zijn werkgever, V.B. Hij wijst erop dat de Raad al eerder (RvV 13 oktober 2022, nr. 278 700, p.19) heeft geoordeeld dat het verwerken van vlees wel degelijk tot gevolg kan hebben dat een verzoeker als verwesterd wordt beschouwd. Hij vervolgt dat zijn werkgeefster, of directe leidinggevende, een vrouw is en hij tevens samenwerkt met verschillende vrouwen "van alle leeftijden, nationaliteiten en allerlei functies". Verder verklaart zijn werkgeefster "ik heb nooit het gevoel gehad dat hij moeite had om met vrouwen om te gaan" en "Ook het contact met zijn vrouwelijke collega's verloopt volgens zijn manager zeer goed". In zijn vrije tijd gaat hij af en toe voetballen, fitnessen en boksen in een boks club en daarnaast beschikt hij over verschillende sociale media accounts,

waaronder TikTok, Facebook en Instagram. Op zijn TikTok deelt hij video's die duidelijke anti-taliban boodschappen inhouden en deelt hij boodschappen van de voormalige Afghaanse president. De internationaal erkende vlag met de zwarte, rode en groene driekleur komt herhaaldelijk terug op zijn profiel. Voorts blijkt ook uit verklaringen van zijn leerkrachten van het Meertalig Atheneum Woluwe dat hij zich snel heeft aangepast en vertellen zijn leerkrachten tevens dat hij weigert Pashtou te spreken op school, ondanks het feit dat er Afghaanse jongens in zijn klas zitten en dat hij erop staat om Nederlands te spreken. Ten slotte heeft verzoeker een sociaal netwerk opgebouwd in België waarbij hij sterke banden heeft ontwikkeld met leeftijdsgenoten en collega's in het restaurant. Verzoeker woont in de leefgroep Major van Minor Ndako gelegen in Brussel. Zijn begeleiders beschrijven hem als een behulpzame jongen die met iedereen goed overweg komt en heel graag naar school gaat. In het weekend gaat hij op bezoek bij zijn broer, A.Z., die in 2016 in België aankwam en als zijn pleegvader werd aangesteld. Verzoekers vriendengroep in België is een gemengde groep van zowel jongens als meisjes van diverse nationaliteiten. Op basis van voorgaande elementen concludeert hij dat hij een bijzonder groot risico loopt om onder de aandacht van de taliban te komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

In een derde onderdeel gaat hij in op een 'cumulatief risicoprofiel' en wijst hij erop dat hij tot meerdere risicoprofielen behoort waardoor het risico significant wordt verhoogd.

In een vierde onderdeel gaat hij in op NRF en ISKP. Hij herhaalt dat er sprake is van onder rapportering en vervolgt dat er in zijn regio van herkomst specifiek melding wordt gemaakt van de aanwezigheid van die groeperingen.

In een vijfde onderdeel gaat verzoeker in op 'Eurostat' waarbij hij aanstipt dat het beleid van de commissaris-generaal niet in lijn lijkt te liggen met de andere lidstaten.

In een zesde onderdeel gaat hij uitgebreid in op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en stipt hij aan dat de taliban eind 2022 een verbod uitgevaardigd heeft voor ngo's en humanitaire organisaties voor vrouwelijke medewerkers, waarop verschillende ngo's reageerden dat ze hun activiteiten dan zouden moeten staken, en experts aangaven dat het verbod een directe impact zou hebben op lokale ngo's maar ook op miljoenen Afghanen afhankelijk van humanitaire hulp. De humanitaire situatie vloeit in reële mate voort uit hoe moeilijk het door de taliban wordt gemaakt voor ngo's en humanitaire organisaties om hulp te verlenen. De *Sufi en Elmi* rechtspraak van het EHRM is volgens hem dan ook direct van toepassing. Hij vervolgt dat de huidige humanitaire situatie deels artificieel is en het gevolg is van het handelen van de taliban. Hij wijst er nog op dat het sociaal netwerk in Afghanistan enorm belangrijk is en een cruciale rol speelt in de weerbaarheid tegen de huidige humanitaire crisis. Doordat hij op jonge leeftijd is gevlucht uit Afghanistan en er slechts een zeer beperkte periode heeft gewoond, heeft hij geen noemenswaardige scholing genoten, een in het beste geval uiterst verwaterd netwerk bij terugkeer waar hij niet op kan steunen, en geen financiële reserves, integendeel. Verzoeker zal moeten terugkeren naar een land waar hij niet zomaar toegang zal krijgen tot onderdak, voedsel, eten, ...en hij zal blootgesteld worden aan een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

4. Nieuwe stukken

4.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- UNHCR, *International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan* November 2022;
- Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;
- Cijfers EUROSTAT (4e kwartaal 2021 tot en met 3e kwartaal 2022) – beslissingen voor Afghaanse verzoekers in de EU;
- Cijfers EUROSTAT, Excel met berekening weigeringspercentages binnen de EU;
- Schoolrapporten OKAN Meertalig Atheneum Woluwe;
- Verklaringen leerkrachten Meertalig Atheneum Woluwe;
- Verklaringen begeleiders van leefgroep;
- Loonbrieven april-december 2022 studentenjob Sumac restaurant;
- Verklaring van werkgever, Virginie Beauvois, Sumac restaurant + foto's Sumac restaurant;
- Sociale media: Facebook, TikTok, Instagram;
- Schermafbestanden TikTok profiel: afbeelding van Dr. Najib, Ashraf Ghani en Afghaanse vlaggen;
- Foto's met vrienden en vriendinnen;
- Verklaring pleegzorg.

4.2. Op 13 november 2023 maakt de commissaris-generaal een aanvullende nota over op grond van artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgende nieuwe stukken, waarvan de weblink wordt vermeld:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan, januari 2023;
- EUAA Afghanistan Security Situation, augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022, 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie, 5 mei 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus, januari 2022;
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city, augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City, augustus 2020;
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals, augustus 2022;
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023.

4.3. Op 23 november 2023 maakt verzoeker een aanvullende nota over op grond van artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgende nieuwe stukken:

- Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatting afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade;
- Attest van de Afghaanse Ambassade;
- Briefwisseling met de DVZ;
- Integratiebewijzen van verzoekers broer Z.A.;
- Verklaring van verzoekers broer Z.A.;
- Foto's met verzoekers broer Z.A.;
- Aanvraag voorlopig rijbewijs;
- Arbeidsovereenkomst en loonfiches 2023 restaurant Dos Gringos;
- Arbeidsovereenkomst Fix vzw;
- Foto's van overleden broer;
- Foto's van verzoeker in leefgroep Major van Minor Ndako, op school en werk;
- Verklaring van I.E.H.;
- Verklaring van G.P.;
- Verklaring van M.S.;
- Verklaring van T.E.;
- Verklaring van ex-voogd M.H.;
- Verklaring van W.D.S., leerkracht schilderopleiding;
- Verklaring Y.B.;
- Verklaring L.C.

4.4. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer op grond van artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarbij hij een bewijs van inschrijving voorlegt ter staving van zijn deelname aan een stressreductieprogramma bij Solentra.

5. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

5.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2,

§ 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te zullen worden wegens zijn problemen met de taliban, omwille van de voormalige tewerkstelling van zijn vader, het verblijf van zijn oudste broer in Europa en omwille van zijn huidige activiteiten in België, daar hij in een restaurant werkt waar alcohol en varkensvlees verkocht wordt en hij contacten heeft met meisjes en vrouwen.

5.3.2. Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag en baseert hij zich op volgende vaststellingen:

- I) Het loutere feit dat verzoeker een familielid is van een voormalige medewerker van IRC en UNDP, waarvan hij *a priori* niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft (gehad) met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming aannemelijk te maken;
- II) Verzoeker haalt geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van hemzelf of zijn familie;
- III) Er kunnen vraagtekens geplaatst worden bij verzoekers verklaringen over zijn reisweg, het gegeven dat hij zijn broer H. in Iran kwijtraakte en bij de huidige situatie van zijn familie;
- IV) Verzoekers verklaringen over zijn vrees voor rekrutering komen niet overeen met de informatie waarnaar verwezen in de bestreden beslissing;
- V) Verzoeker toont niet aan dat er in zijn hoofde sprake is van een verwestering die dermate fundamenteel is dat men niet redelijkerwijs van hem kan worden verlangd dat hij zich hiervan distantieert;

VI) De door verzoeker neergelegde documenten doen bovenstaande appreciatie niet wijzigen nu (a) zijn taskara, Afghaanse identiteitsbewijs, vaccinatiekaart, familiefoto's, foto van hemzelf bij een lokale graftombe, huwelijksakte van zijn ouders en zijn schoolrapporten hooguit zijn identiteit, nationaliteit en eventuele regio van herkomst bevestigen maar tonen zijn problemen met de taliban niet aan; (b) de documenten van IRC en UNDP van zijn vader kunnen enkel zijn voormalige tewerkstelling bevestigen maar vormen geen bewijs van de door hem voorgestelde gebeurtenissen en asielmotieven; (c) zijn foto's en loonbrieven van studentenwerk tonen enkel een zekere mate van integratie aan wat niet van belang is van de beoordeling van een nood aan internationale bescherming.

5.3.3. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift onder meer in op de in zijn hoofde aanwezig zijnde risico-verhogende parameters bij terugkeer uit het Westen. In de bestreden beslissing en verweernota oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker niet getuigt van een dermate verwestering en van een volledige vervreemding van de Afghaanse maatschappij. Op basis van de objectieve landeninformatie, zoals die blijkt uit het rechtsplegingsdossier, maakt de Raad de volgende analyse.

5.3.3.1. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "zina" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de

toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "Guidance Note" van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van

persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”. Het komt aan verzoeker toe in concreto aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

4.3.3.2. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker Afghanistan in april 2021 verlaten heeft en hij op dat moment reeds de leeftijd had van zestien jaar. Hij is op zestienjarige leeftijd in België aangekomen en verblijft hier inmiddels meer dan twee jaar. Hij bevindt zich meer dan twee jaar buiten Afghanistan en heeft heden de leeftijd bereikt van achttien jaar.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op zestienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij tevens een belangrijk en groot deel van zijn puberteit, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in België en Europa doorgebracht.

Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf hij aan dat hij vreest gedood te zullen worden bij terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn studentenwerk, het feit dat hij met een sociaal assistent spreekt die een vrouw is en gaf hij aan dat hij geniet van zijn vrijheid in Europa. Tijdens zijn beschermingsverzoek legt verzoeker foto's met vrienden en vriendinnen alsook loonbrieven in het kader van zijn studentenjob neer (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 14 en 15).

Uit de stukken gevoegd bij zijn verzoekschrift blijkt dat verzoeker zijn best doet om bij te leren (stuk 7). Een voormalig OKAN-leerkracht getuigt in stuk 8 dat verzoeker erop gebrand stond zich in te zetten voor de Nederlandse taal, zijn Afghaanse medeleerlingen aanmoedigde Nederlands te spreken en hij zich goed aanpaste en integreerde in een multiculturele school. Zij stipt ook aan dat ondanks de afwezigheden van leerkrachten verzoeker op school bleef om aan zijn Nederlands en sociale contacten te werken en dat hij een westerse kleding stijl heeft in tegenstelling tot andere Afghaanse jongeren. Zij beschrijft haar bezoek aan verzoeker tijdens zijn studentenjob in een restaurant P.P. samen met een andere leerkracht, waar zij enthousiast werden ontvangen door verzoeker, die voor hen een extra grote schotel had bereid in de keuken. Zij geeft aan erg trots te zijn op verzoeker, op wat hij bereikt heeft en gemotiveerd blijft om in België verder een leven uit te bouwen. De teamverantwoordelijke van de leefgroep Major getuigt in stuk 9 dat verzoeker sedert 31 augustus 2022 opgevangen en begeleid wordt door Minor-Ndako vzw, een opvang- en begeleidingscentrum voor niet-begeleide buitenlandse minderjarigen, erkend door de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de Bijzondere Jeugdzorg. De teamverantwoordelijke geeft aan dat ze verzoeker heeft leren kennen als een jongen die gemotiveerd is om zich goed te integreren in België en daar ook in slaagt en dat zijn overstap naar een nieuwe school heel vlot verliep, wat aantoonde dat hij in staat is snel contacten te maken en zich thuis te voelen. Hij stipt aan dat verzoeker zich als een Brusselse jongere kleedt, de mode op de voet volgt, een moderne kledingstijl heeft, dat hij graag naar muziek luistert, dat hij tijdens het weekend altijd op pad gaat met vrienden en hij werkt in de keuken van een restaurant in Brussel en dit met veel plezier doet. Hij voegt hierbij toe dat het verzoeker niet stoort dat er in dit restaurant alcohol wordt geserveerd en dat hij een plek wil innemen in de Belgische samenleving en de waarden en gewoontes die daarbij horen omarmt. De teamverantwoordelijke stipt nog aan dat verzoeker regelmatig gaat sporten in een fitness waar jongens en meisjes samen sporten en dat het contact met de begeleiders van de leefgroep goed verloopt zowel naar de mannelijke als naar de vrouwelijke begeleiders, verzoeker respectvol is en graag mopjes maakt. Ten slotte geeft hij aan dat het voor verzoeker normaal is om met (jonge) vrouwelijke begeleiders samen huiswerk te maken of te koken,

dat hij zich een gepaste houding weet te geven en aangeeft dat hij het prettig vindt dat de omgang tussen mannen en vrouwen in België anders is dan in Afghanistan, waar de wereld van mannen en vrouwen erg gescheiden is. De loonbrieven (stuk 10) tonen aan dat verzoeker als student sedert 13 april 2022 aan de slag is als keukenhulp. In stuk 11 getuigt de event- en operationeel manager van het bedrijf waar verzoeker tewerkgesteld is. Zij zet uiteen dat verzoeker in april 2022 haar team heeft versterkt, gestart is als afwasser en snel uitgegroeid is tot keukenhulp, wat zijn ambitie en wil om te groeien aantoonst. Zij geeft een beschrijving van zijn taken en legt uit dat hij in aanraking komt met niet-halal producten, dat hij nooit aangaf dat dit voor hem problematisch was en stipt nog aan dat hij dient te luisteren naar zijn oversten. Zij wijst erop dat hij veel in contact komt met vrouwen, zowel klanten als collega's en dit evenmin enig probleem is gebleken. Zij geeft aan dat verzoeker haar gemakkelijk aanspreekt om vragen te stellen of om een gesprek te voeren, hij altijd veel respect toont en ook het contact met zijn andere vrouwelijke collega's zeer goed verloopt. Middels stuk 15 getuigt de pleegzorgbegeleidster van de afdeling Brussel dat verzoeker begeleid wordt door hun dienst sedert 20 januari 2022, dat hij vanuit het asielcentrum is overstapt naar de leefgroep Major Ndako en dat hij in het weekend naar zijn broer Z., zijn pleegvader, gaat. Verzoeker werd aan zijn broer toevertrouwd onder de vorm ondersteunende pleegzorg. Hij geeft aan dat zowel de pleegvader als verzoeker open staan voor hulpverlening en dat de hulpverleningsrelatie als positief wordt ervaren. Verder voegt verzoeker, middels stukken 12, 13 en 14 prints toe van zijn sociale media alsook van foto's waarop hij staat afgebeeld samen met medestudenten.

Ook bij zijn aanvullende nota legt verzoeker talrijke stuken neer, die de continuïteit in zijn tewerkstelling tot op heden aantonen (loonfiches en arbeidsovereenkomst) alsook zijn blijvende onderdompeling in Belgische en Europese waarden en normen. De getuigenverklaring van zijn broer toont aan dat verzoeker door hem mee werd opgenomen in zijn gezin en verzoeker hierbij ook inwoont (getuigenverklaring broer). Voorts liggen er talrijke getuigenverklaringen voor (stukken 13 t.e.m. 20), die opgesteld werden door verschillende personen, zijnde (ex-)collega's van verzoeker die zich zeer positief uitlaten over verzoeker en dit zowel in de Franse als Nederlandse taal. Ook zijn voormalig voogd, die overigens verzoeker heeft vergezeld ter terechtzitting samen met zijn broer, omschrijft verzoeker uitvoerig als een respectvol persoon die zich enorm inzet zowel *qua* scholing en tewerkstelling als *qua* taal. Zijn voogd geeft aan dat hij ondertussen overgestapt is naar Duaal leren in het Don Bosco Instituut in Sint-Pieters Woluwe waar hij de opleiding schilder-behanger volgt omdat hij een goed beroep wilde leren en hij hiertoe, volgens zijn trajectbegeleider de juiste attitude had. Zijn trajectbegeleider getuigt op 6 juni 2023 dat verzoeker een traject taalkot vormt om zijn kennis van de Nederlandse taal te verbeteren. Zijn voogd legt uit dat hij ook met verzoeker in contact staat na zijn meerderjarigheid, dat hij verder begeleid wordt door Minor Dnako en door de dienst pleegzorg. Hij stipt nog aan dat verzoeker het heel belangrijk vindt om goed Nederlands te leren omdat dit hem meer opportuniteiten zal geven. Zijn praktijkleerkracht vanuit de opleiding schilder-decorateur getuigt op 6 juni 2023 dat er een positieve evolutie is waar te nemen en dat verzoeker een aangename leerling is in de klas. Zijn leefgroepsbegeleidster legt in haar brief van 18 november 2023 uit dat zij ook nog na verzoekers vertrek uit Major in mei 2023, met hem in contact staat en hij betrokken blijft door af en toe langs te komen in de leefgroep en door telefonische contacten te onderhouden. Zij stipt aan dat verzoeker blijft investeren in zijn persoonlijke vooruitgang wat getuigt van zijn volharding en vastberadenheid.

Aan het geheel van voormelde talrijke getuigenverklaringen die een geruime periode bestrijken en afkomstig zijn van verschillende invalshoeken, namelijk leerkrachten, begeleiders, zijn voogd, ex-collega's, collega's alsook van zijn hiërarch meerdere, kan een zekere bewijswaarde worden toegekend. Zij geven blijk van verzoekers onderdompeling in de Belgische/Europese waarden en normen.

Voorts blijkt dat de commissaris-generaal, hoewel wordt geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij vreest voor vervolging, de werkzaamheden van zijn vader zowel voor het *International Rescue Committee* als voor de *United Nations Development Programme* niet in twijfel trekt. Uit de EUAA *Country Guidance* van januari 2023 (p. 64-66) blijkt dat familieleden van mensenrechtenverdedigers en -activisten een gegronde vrees voor vervolging kunnen koesteren. De Raad voegt hierbij nog toe dat reeds in het kader van het beschermingsverzoek dat werd ingediend door verzoekers broer de tewerkstelling van hun vader niet werd betwist. De beslissing, waarbij de subsidiaire beschermingsstatus op 18 maart 2018 werd verleend aan verzoekers broer, de heer Z.A., bevindt zich overigens in het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, stuk 3 "beslissing broer Z.A. 18/3/18 toekenning subsidiaire beschermingsstatus). De Raad leest hierin dat de commissaris-generaal zich in die beslissing niet uitspreekt over de professionele activiteiten van zijn vader, doch oordeelt dat er geen verband is met de problemen van het vertrek van zijn broer uit Afghanistan (vertaald uit: "*Premièrement, si cette décision ne se prononce pas sur l'activité professionnelle passée de votre père, le lien de celle-ci avec les circonstances de votre départ du pays ne peut être établi, (...)*") » De aard van de tewerkstelling van

verzoekers vader, die aldus niet wordt betwist, betreft een element dat tevens in beschouwing moet worden genomen bij de risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf in België en hierdoor wordt ondergedompeld in de Belgische of Europese waarden en normen. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school, zijn studententjobs, zijn (dagelijkse) contacten met onder meer leeftijdsgenoten, leerkrachten en begeleiders en de ondersteuning die geboden wordt door zijn in België legaal verblijvende broer en ook zijn blijvend contact – zelfs na zijn meerderjarigheid- met begeleiders en zijn voogd. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn minderjarige leeftijd en maturiteit, is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving. Bovendien is verzoeker reeds meer dan drie jaar afwezig uit Afghanistan.

Zo uit het gegeven dat verzoeker aldus noodzakelijkerwijze in aanraking komt met westerse waarden en normen als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat hij zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving zoals *supra* uiteengezet een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als niet-conformerend aan de waarden en normen waaraan vormgegeven door de taliban, in belangrijke mate verhoogt. Het is in de gegeven omstandigheden die verzoekers situatie kenmerken niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto* overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken. In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Voorts wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit een dorp gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman. Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Laghman getroffen wordt door geweld in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP en tussen de taliban en het NRF en AFF, alsook door geweld tegen burgers door de taliban (EUAA “*Afghanistan Security Situation*”, augustus 2022, p. 151-152).

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd (nog steeds in ontwikkeling zijnde) en zijn opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

De Raad heeft kennis van het feit dat verzoeker op heden nog over een familiaal netwerk in Afghanistan beschikt, doch wijst er tevens op dat , zijn vader sedert 2014 vermist is en dat verzoeker bij zijn in België verblijvende broer verblijft die optreedt als pleegzorger en aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. Hoe dan ook dient het beginsel van eenheid van het gezin, dat zich in Afghanistan bevindt, te worden afgewogen tegen andere elementen die spelen in het belang van verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker *in casu* zwaarder doorwegen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers

van de taliban zal komen te staan. De Raad wijst vooral op de volgende elementen eigen aan verzoeker: (i) het feit dat hij meer dan twee jaar en half geleden op vrij jonge leeftijd als minderjarige zijn regio van herkomst in Afghanistan heeft verlaten, (ii) zijn verblijf in België van meer dan twee jaar als minderjarige, (iii) het niet-betwiste gegeven dat zijn vader vermist is sedert 2014 en hij in het verleden tewerkgesteld is geweest zowel voor *het International Rescue Committee* als voor de *United Nations Development Programme* (iv) zijn doorzettingsvermogen, integratie, wil en ondersteunende netwerk in België met verschillende nationaliteiten en zijn broer die optreedt als pleegzorger en zoals blijkt uit de talrijke getuigenverklaringen zoals *supra* besproken; (v) het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap waardoor hij dreigt als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen. Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *Country Guidance* 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* 2023 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 149).

Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend drieëntwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO